

РЕШЕНИЕ

№ 193

гр. Бургас, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Калина Ст. Пенева Въззивно гражданско дело
№ 20242100500024 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от Гражданския процесуален кодекс.

Подадена е **въззивна жалба** от “УМБАЛ Бургас” АД, ЕИК 102274111,
със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, бул. “Стефан Стамболов” №
73, чрез процесуалния представител адв.И. Камбурова, срещу **решение №
2158/23.10.2023 год. по гр.д.№ 3855/2023 год. по описа на Бургаския
районен съд**, с което е **отменена заповед № ЧР-11-2/09.06.2022г.** на
изпълнителния директор на “УМБАЛ Бургас” АД, ЕИК: 102274111, с която е
наложено на З. Я. С., ЕГН ***** - л. в отделение по г. към "УМБАЛ -Б."
А Д , **дисциплинарно наказание “забележка”**, като незаконосъобразна.
Осъдена е на основание чл.78, ал.1 от ГПК, “УМБАЛ Бургас” АД, ЕИК
102274111, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, бул. “Стефан
Стамболов” № 73, представлявано от д-р Бойко Миразчийски, да заплати на
З. Я. С., ЕГН: *****, с адрес гр. Б., ул. "С." № **, ет. *, ап. *, сумата от
780 лв. представляваща сторените от нея съдебни разноски в производството

за заплатено адвокатско възнаграждение **и е осъдена** на основание чл.78, ал.6 от ГПК, “УМБАЛ Бургас” АД, ЕИК: 102274111, със седалище и адрес на управление гр. Бургас, бул. “Стефан Стамболов” № 73, представлявано от д-р Бойко Миразчийски да заплати държавна такса в размер на 80 лв. по сметка на Бургаският районен съд.

Твърди се, че обжалваното решение е неправилно като постановено в противоречие с материалния закон, процесуалните правила и е необосновано. Оспорени като несъответстващи на събраните по делото доказателства са изводите на районния съд относно неспазване на изискванията на чл.195, ал.1 от КТ. Твърди се, че в хода на дисциплинарното производство работодателят е спазил процесуалните и материалноправните изисквания на закона, като обжалваната заповед е мотивирана, съдържа изискуемите реквизити, своевременно е отправена покана към ищцата за даване на обяснения, а наложеното наказание е съобразено с тежестта на нарушението. Твърди се, че районният съд не е извършил комплексна преценка на доказателствата, а въз основа на селективно и повратно тълкуване на фактите е достигнал до погрешни изводи. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение, за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на съдебните разноски.

В дадения срок е постъпил **отговор** на въззивната жалба от ищцата по предявения иск З. Я. С. чрез процесуален представител адв. Елена Кокаларова, в който са изложени съображения за нейната неоснователност и за правилност на обжалваното решение. Твърди се, че с жалбата не се обосновават пороци на обжалваното решение, а твърденията на въззивника за допуснати от съда нарушения са бланкетни. Твърди се, че изводите на съда напълно съответстват на събраните по делото доказателства от които се установява, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата не е мотивирана съгласно изискванията на чл.195, ал.1 от КТ. Работодателят не е положил усилия да установи точно фактите и това е довело до погрешната му преценка за допуснато от ищцата нарушение на трудовата дисциплина. Поскано е потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на съдебните разноски.

Въззивната жалба е подадена в срок от легитимирано лице, срещу акт на районния съд, който подлежи на въззивно обжалване, поради което е

ДОПУСТИМА.

С обжалваното решение Бургаският районен съд се е произнесъл по иск с правно основание чл.357, ал.1, във вр. с чл.358, ал.1, т.2, във вр. чл. 188, т.1 от КТ.

В открито съдебно заседание на въззивния съд страните поддържат изразените становища.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид изложеното по-горе и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение е постановено от компетентен съд в рамките на правомощията му, по допустим иск, поради което **е валидно и допустимо.**

С предявения иск от ищцата З. Я. С., ЕГН: ***** срещу ответника „Университетска многопрофилна болница за активно лечение-Бургас“ АД - Бургас, ЕИК 102274111, се иска да бъде отменена Заповед № ЧР-11-2/09.06.2023 год. на изпълнителния директор на "УМБАЛ - Б." АД, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „забележка“, с твърдение, че заповедта е незаконосъобразна, немотивирана и необоснована, издадена в нарушение на предвидените процедури и материални норми. В исковата молба се твърди, че преди налагане на наказанието, от страна на изпълнителния директор не са изяснени всички обстоятелства и не са събрани всички доказателства, като са зачетени становища и обяснения от лица, които не са присъствали на случилото се между ищцата - д-р С. и нейната колежка д-р В. на 12.05.2023 год., а не са поискани и взети обяснения от лица, които са присъствали на размяната на реплики между тях. Твърди се, че наложеното на ищцата наказание е резултат от погрешна субективна преценка на ситуацията и други фактори стоящи извън дисциплинарното производство. Сочи се, че в заповедта не е посочено конкретно и в пълнота, какво точно нарушение е допуснала ищцата, което пречатства организирането на нейната защита. Извършено е описание на случилото се на 12.05.2023 год., според което на тази дата, действително са разменени реплики между ищцата и д-р В., касаещи неизпълнение на професионални задължения от страна на д-р В., засягащи пряко работата на д-р С., но се твърди, че репликите от страна на ищцата не са били обидни, и са били провокирани от надменното отношение и поведение на нейната колежка. Сочи се, че подаденият от д-р В. рапорт

срещу ищцата е в резултат на предходно подаден рапорт от ищцата и д-р М., за извършени нарушения от страна на д-р В.. Твърди се, че преди налагане на наказанието или по-късно, ищцата не е била запозната с рапорта на д-р В. подаден срещу нея, поради което е нямало как да даде поисканите ѝ обяснения по него. Направено е искане за признаване на незаконосъобразността на заповедта за наложеното на ищцата дисциплинарно наказание и нейната отмяна, както и за присъждане на съдебните разноски.

С писмения си отговор ответникът оспорва исковата претенция. Твърди, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата е съобразена с всички изисквания на закона и е законосъобразна. Направено е искане за отхвърляне на предявения иск и за присъждане на съдебните разноски.

Описаната от районния съд в мотивите към обжалваното решение фактическа обстановка съответства на събраните по делото доказателства, от които се установява, следното:

Доктор З. С.-ищца по делото е заемала длъжността “л. в отделение по г. към „УМБАЛ - Б.” АД, към момента в който със заповед № ЧР-11-2 от 09.06.2023 год. на изпълнителния директор на ответното дружество, връчена на същата дата, ѝ е наложено дисциплинарно наказание “забележка”. В заповедта е посочено, че е издадена на осн. чл.188, т.1, във вр. с чл.187, ал.1, т.10 от КТ за нарушение на трудовата дисциплина описано като: **„на 12.05.2023 год. по време на дежурство, д-р С. с поведението си е допуснала размяна на вербални нападки и обидни квалификации спрямо Г. В.“**. Със заповедта е прието, че е извършено нарушение на трудовата дисциплина по чл.16, ал.2, т.12 и т.13 от Правилника за вътрешния трудов ред в “УМБАЛ Бургас” АД, както и Етичния кодекс на служителите в “УМБАЛ Бургас” АД. Посочено е, че заповедта е издадена по повод на депозиран рапорт до изпълнителния директор и снети становища и обяснения от други л.и в родителното отделение - д-р Г. и д-р Д. и акушерки.

В заповедта е посочено, че на ищцата са поискани обяснения, но в срока, тя не е дала такива. Последното се опровергава от приложени по делото, депозирани от ищцата обяснения вх.№ 6618/02.06.2023 год. до изпълнителния директор на ответното дружество, в които след отправената покана по чл.193, ал.3 от КТ, № 6503/31.05.2023г. на изпълнителния директор

на ответното дружество до ищцата, тя е посочила, че конфликтната ситуация с д-р В. касае професионален, а не личен конфликт и същата е възникнала по време на предаване/приемане на дежурство на втора/нощна смяна на 12.05.2023 год. Посочила е още, че при предаване на дежурството в л.ския кабинет на Р. отделение присъствали д-р В., д-р М., д-р М. и тя самата, като при коментиране на конкретния случай, възникнала словесна взаимна дискусия, провокирана от поведението, маниера и изказа на д-р В.. Преди това, към момента, в който поканата за обяснения ѝ е била връчена и в която е било посочено, че същите се изискват по повод депозиран рапорт вх. № 5637/15.05.2023 год. и дадени становища и обяснения от д-р Г. и д-р Д., ищцата е написала собственоръчно върху поканата, че не е получила копие от рапорта на д-р В., като при липсата му, както и при непознаване на съдържанието му, не би могла да даде писмени обяснения.

Не се твърди и не се представят доказателства, след връчване на поканата, рапорт вх. № 5637/15.05.2023 год. да е бил предоставен на ищцата.

Представен е рапорт вх. № 5622/15.05.2023 год., подаден от ищцата д-р С. и д-р М. до н.а на „УМБАЛ-Бургас“ АД, с който се докладва за извършени според тях непрофесионални действия от тяхна колежка в Р.то отделение - д-р Г. В..

Представен по делото е рапорт от д-р Г. В., вх. № 5637/15.05.2023 год., съдържащ оплаквания за проявено непрофесионално отношение от ищцата спрямо нея, и твърдения за конкретно отправени унижителни за нейната чест и достойнство изрази.

Представени са депозиранни в хода на дисциплинарното производство: становище от д-р А. Д.-н. Р. отделение, становище от д-р Р. Г.-н. Отделение по г., обяснения от С. М. И.-а. в родително отделение, обяснения от К. М.-а. в Р. отделение и обяснения от В. С.-а. в родителното отделение.

Представени по делото са и график за дейността на родителното отделение при ответното дружество за м.май 2023 год., Правилник за вътрешния трудов ред в “УМБАЛ Бургас” АД, както и Етичен кодекс на служителите в „УМБАЛ - Б." АД.

При преценка на събраните доказателства, районният съд е изложил съображения, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, тъй като не отговаря на всички кумулативни изисквания на чл.195, ал.1 от КТ - не

съдържа описание на конкретното нарушение, с посочени обективни и субективни признаци, поради което не е мотивирана в достатъчна степен за да се прецени от съда, дали ищцата действително е допусната нарушения на трудовата дисциплина. В заповедта не са посочени използваните от ищцата изразни средства, което прави невъзможна преценката на съда относно това дали действително е налице сочената в заповедта „размяна на вербални нападки и обидни квалификации“, като не е спазено изискването нарушеният да е описано подробно, точно и ясно, за да се установи по безспорен начин, дали наложеното наказание е за това, за което работодателят е провел дисциплинарна процедура. Районният съд е приел, че ищцата не е получила пълна информация за обстоятелствата, на които се основава дисциплинарното наказание, за да може да ги прецени, както и да ги обори при евентуалното им оспорване пред съда, което пречатства правото ѝ на защита. Прието е, че липсата на изискуемите от закона реквизити в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е толкова съществено, че то не може да бъде санирано в хода на съдебния спор, тъй като се касае се до задължително спазване на предвидена в закона форма. Освен това липсата на мотиви в заповедта за дисциплинарно наказание прави невъзможен и съдебния контрол при оспорване на наказанието. Районният съд е отчел приетото със съдебната практика, че заповед за налагане на дисциплинарно наказание е мотивирана и когато част от реквизитите по чл.195, ал.1 КТ се съдържат в друг документ, посочен в заповедта, но само когато той е доведен до знанието на работника по-рано или най-късно заедно със самата заповед, какъвто не е настоящия случай, тъй като рапортът на д-р Г. В., адресиран до изпълнителния директор на УМБАЛ-Бургас, не е бил нито инкорпориран в заповедта за уволнение, нито е бил връчен ведно с поканата по чл.193, ал.1 от КТ.

Изводите на районният съд са направени при правилно възприемане на фактическата обстановка, в съответствие със закона и съдебната практика и изцяло се споделят от въззивния съд, който препраща към тях на осн. чл.272 от ГПК.

Неоснователни са възраженията във въззивната жалба относно неправилност на обжалваното решение. Преди всичко във въззивната не е посочено в какво конкретно се състои тази неправилност, но не може да бъде споделено възражението на въззивника за законосъобразност на обжалваната

заповед. В обжалваната заповед се твърди, че ищцата е имала „поведение по размяна на вербални нападки и обиди“ спрямо доктор В., което е квалифицирано от работодателя като нарушение на трудовата дисциплина и Етичния кодекс, но липсата на точно описание на разговора протекъл между двете и на репликите отправени от страна на д-р С. към нейната колежка д-р В., от една страна пречат правото на защита на ищцата, а от друга - прави невъзможна преценката на съда дали квалификацията по заповедта отговаря на действителното положение. Дори само това е достатъчно за да се приеме, че поради допуснатото нарушение на изискването за реквизити по чл.195, ал.1 от КТ, обжалваната заповед е незаконосъобразна и подлежи на отмяна.

Съгласно разпоредбата на чл.193, ал.1 от КТ работодателят е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша работника или служителя или да приеме писмените му обяснения, да събере и оцени посочените доказателства. Не би могло да се бъде споделено възражението, че преди налагане на дисциплинарното наказание на ищцата, работодателят е извършил **конкретна преценка на обстоятелствата**. По делото се установи, че противно на посоченото в заповедта, преди налагане на наказанието ищцата е депозирала писмени обяснения до работодателя, които в противоречие с изискването на чл.193, ал.1 от КТ не са били взети предвид от него. Работодаателят не е извършил и действията по чл.193, ал.1 от КТ за събиране на относимите доказателства, необходими за извършване на конкретната преценка. От приложените становища и обяснения на л.и и персонал става ясно, че в хода на дисциплинарното производство срещу ищцата са изяснени стоящи извън него факти и отношения, но относно съществените обстоятелства по спора-точното установяване на разменените реплики на 12.05.2023 год. между доктор С. и доктор В., целият разговор протекъл между тях и тяхното поведение, работодателят не е положил нужните усилия за изясняване на обективната истина. Показателно в това отношение е, че в дисциплинарното производство работодателят е поискал обяснения от лица, които не са присъствали на разговора и размяната на реплики между д-р С. и д-р В., като не е поискал и не е взел обяснения от присъствали на вербалната комуникация между двете л.ки техни колеги - д-р М. и д-р М., за каквото присъствие е бил информиран преди налагане на дисциплинарното наказание /присъствието им е отразено в писмените обяснения на ищцата до изпълнителния директор, дадени преди налагане на

наказанието/. Това поставя под съмнение обективността на наказващия орган при налагане на дисциплинарното наказание на ищцата, тъй като изводите му по обжалваната заповед за допуснати от нея нарушения на трудовата дисциплина са направени при недостатъчно и непълно изясняване на фактите.

Описаните пороци на обжалваната заповед за налагане на дисциплинарно наказание на ищцата я правят незаконосъобразна и са основание за нейната отмяна от съда.

Предвид горното, обжалваното решение е **правилно и следва да бъде потвърдено от въззивния съд**, включително в частта за присъдените в полза на ищцата разноски, направени пред първоинстанционния съд.

С оглед изхода от делото, в полза на въззиваемата следва да се присъдят разноските направени във въззивното производство в размер на 780 лв.-за заплатено адвокатско възнаграждение, които следва да се възложат в тежест на въззивника.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2158/23.10.2023 год. по гр.д.№ 3855/2023 год. по описа на Бургаския районен съд.

ОСЪЖДА „Университетска многопрофилна болница за активно лечение-Бургас“ АД, ЕИК 102274111 със седалище и адрес на управление гр. Бургас, бул. “Стефан Стамболов” № 73, **да заплати на** З. Я. С., ЕГН *****, с адрес гр. Б., ул. "С." № **, ет. *, ап. *, направени разноски във въззивното производство за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на **780 лв. /седемстотин и осемдесет лева/**.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____